

Formanden: Taletiden er for ordførere 20 minutter i første omgang, i anden omgang 10 minutter. For andre medlemmer er den 10 minutter i første omgang og 5 minutter i anden omgang, men det er min agt at administrere denne taletid meget liberalt.

Ninn-Hansen: Efter gennemgangen af udvalgsbetænkningen, som vi modtog i sidste uge, føler jeg en pligt til at tage ordet i anledning af den indstilling, der er fremkommet fra udvalgets flertal. Jeg nærer en alvorlig ængstelse for, at folketinget ved at følge denne indstilling bevæger sig ud over det, der var grundlovens mening med § 30 og § 33, går ud over den opgave, som det repræsentative demokrati tillægger parlamentet, og i øvrigt fastlægger en statsretspraksis, som jeg ikke tror nogen kan overse. I en sådan situation mener jeg det er nødvendigt at advare.

Jeg havde også nogle spørgsmål til udvalget, men har senere erfaret, at udvalgets medlemmer har besluttet ikke at tage ordet. Jeg skal derfor undlade at opfordre til at besvare spørgsmål, men vil dog finde det praktisk, hvis udvalgets formand siger til, såfremt han mener, jeg drager for vidtgående slutninger af udvalgets indstilling.

Disse bemærkninger skal og kan ikke opfattes som en kritik af det arbejde, udvalget til valgs prøvelse har udført. Jeg er tværtimod taknemlig, fordi udvalget har givet os fyldige oplysninger og begrundelser. Udvalget har imidlertid haft en meget vanskelig opgave, og hele folketinget har i dag en særdeles ubehagelig opgave. Der er i sig selv noget utilfredsstillende i, at vi skal tage stilling til, om vi vil acceptere et medlems forbliven, når vi tager i betragtning, at hans vælgere gennem mange år har placeret ham i folketinget. Det er sidst sket efter den ulykkelige handling, der omtales i betænkningen. Efter den tid har hans vælgere og hans folketingsgruppe placeret hr. A. C. Normann i den stol, hvor han sidder. Er det så vor opgave at fjerne ham?

Grundloven giver os den mulighed, men jeg tror, det er en mulighed, der skal anvendes med megen forsigtighed. Vi må passe på ikke at fjerne os for langt fra hele tanken med det repræsentative demokrati, hvorefter det dog er vælgerne og ikke de valgte, der skal afgøre, hvem der skal sidde herinde.

Denne forsigtighed har også præget alle tidligere folketing. Det er kun tredje gang i løbet af 123 år, vi har en sådan sag til behandling. Jeg er enig med de udvalgsmedlemmer, der i en mindretalsudtalelse gør opmærksom på, at den handling, hr. A. C. Normann er skyldig i, hverken omfattes af grundlovens ord indtil 1953, ordene „vanærende handling“, eller den nuværende grundlovs ord „uværdig“. Intet kan i øvrigt begrunde, at man i 1953 valgte en ny formulering for dermed at få en skærpelse i forhold til tidligere bestemmelser og praksis.

Der er to forhold, vi må se bort fra, selv om det er svært, ved behandlingen af denne sag. Det ene er vor almindelige opfattelse af vor kollega hr. A. C. Normann. Det andet er de tragiske følger af den ulykke, der skete, idet disse følger er bedømt som en uagtsomhed og derfor må falde uden for det værdighedsbegreb, som grundloven opererer med. Jeg har da også forstået, at alle i udvalget har set bort fra disse to forhold, jeg nævner. Det fremgår klart af hr. Peter Nielsens mindretalsudtalelse, men, så vidt jeg kan læse det, også af flertallets indstilling, at man ser bort fra de uagtsomme følger.

Det, grundloven herefter forlanger, er, at vi 178 medlemmer skal bedømme, om hr. A. C. Normann er så uværdig, at han skal fjernes fra sin plads. Ingen af os kan dække os under, om vi tror, at befolkningen har den ene eller den anden opfattelse af denne handling. Vi ville i så fald komme i modstrid med grundlovens § 56, og sådan et forsøg på at undgå en helt selvstændig bedømmelse, der er vor egen, og som vi hver for sig står til ansvar for, af hr. A. C. Normanns forbliven eller ikke forbliven ville også stride mod hele den måde, hvorpå vi accepterer, at folk skal dømmes her i landet.

Har vi da tilstrækkeligt grundlag for at sige, at hr. A. C. Normann skal fjernes? Jeg mener det ikke, og jeg nærer stor ængstelse for konsekvenserne af, at man anser en færdselsovertrædelse af denne art som tilstrækkelig til at betegne nuværende og fremtidige folketingsmedlemmer som uværdige til at arbejde i denne forsamling.

Hvis folketinget udelukker hr. A. C. Normann, må det føre til, at andre medlemmer udelukkes, såfremt de er blevet noteret for en færdselsovertrædelse, der er den samme eller svarer til den, hr. A. C. Nor-